

ביהמ"ש ביטל היטל ביוב שהטילה מועצה אזורית על תושבי מושב

השופטת יעל קלוגמן קיבלה חלק מהותי מטענות חברי מושב עדנים, לפיהן נפל פגם בתחשיב היטל הביוב, זאת משום שהמועצה האזורית דרום השרון כללה בתוך היטל עלויות של עבודות סלילה לא רלוונטיות

בית משפט השלום בנתניה ביטל באחרונה היטל ביוב שגבתה המועצה האזורית דרום השרון מתושבי מושב עדנים שבתחם שיפוטה בגין הקמת קו ביוב ציבורי במושב. השופטת יעל קלוגמן קיבלה את טענת התושבים כי היטל הביוב ששילמו הוא "בלתי סביר באופן קיצוני".

"כידוע, לא בנקל יקבל בית המשפט, או בית הדין המינהלי, החלטה בדבר אי-תקינות מהותית בתחשיב ההיטל, אשר תוצאתה: פסילת תעריף ההיטל", ציינה השופטת, אך הבהירה כי "במקרה דנן הליקויים, בהצטרפם, הם בעלי היקף ניכר, ועל כן הניבו תעריף גבוה מדי של היטל הביוב, עד כדי-אי סבירות קיצונית. על כן מבוטל החלק של דרישות התשלום, מושא הערר, שמתייחס לביב הציבורי".

תחילת הפרשה לפני כ-20 שנה, אז החליטה המועצה האזורית דרום השרון לשפר את התשתיות במושב עדנים. לפיכך הקימה המועצה בשנים 1996-2008 מערכת ביוב ציבורית למושב, כחלק מתוכנית לשיפור תשתיות הביוב בכול שטח המועצה. תחילה הותקנה מערכת הביוב ב"שכונת הרחבה" במושב עדנים.

בסמוך לתחילת העבודות, שלחה המועצה לבעלי הנכסים הודעות חיוב, שהסתמכו על תחשיב כלכלי שערכה חברת חיצונית עבור המועצה, ולפיהן כל בית-אב נדרש לשלם סכום לא מבוטל של כ-50 אלף שקל.

הוצאות חורגות

חלק מחברי המושב עתרו לבית המשפט, באמצעות עו"ד ירון נדם, וטענו כי החיוב הנדרש מהם מבוסס על תעריף לא סביר באופן קיצוני.

בנוסף טענו חברי המושב כי שילמו בעבר לאגודה השיטופית של מושב עדנים עבור תשתיות פיתוח, ובהן קו הביוב הציבורי, ולכן דרישת התשלום היא בכפל. לביסוס טענתם צירפו העותרים חוות-דעת של מומחה בתחום, רו"ח אופיר בוכניק, שמנה מספר ליקויים בתחשיב היטל הביוב הציבורי.

"בעלויות של מערכת הביוב נכללו גם עבודות סלילה שאינן קשורות לעבודות הביוב, ואשר מגדילות באופן מלאכותי את העלויות שבתחשיב (מונה השבר), בסכום של למעלה מ-870 אלף שקל, בצירוף סכומי-תקורה", טענו התושבים.

AIR CANADA

הדוח של רו"ח בוכניק עסק גם בהוצאות המימון, שהיוו חלק מעלות מערכת הביוב, ושלטענת חברי המושב, "נופחו באופן מלאכותי כתוצאה ממספר

עיצבנו במיוחד עבורך, חשבנו על הנחות שלך, כל המושבים במחלקת העסקים עם הטייה למצב מיטה שטוחה.

למידע נוסף

ליקויים". כך, למשל, נטען כי בחישוב הוצאות המימון נכללה הלוואה בגובה העלות הכוללת של מערכת הביב הציבורי על סך של כ-4.7 מיליון שקל. זאת, למרות שרבע מעלות זו כוסתה בעבר.

מנגד, המועצה האזורית טענה כי הסכומים שגבתה כהיטל ביוב היו בהתאם לחוק. "תעריף היטל הביוב הוא תקין וסביר, מבוסס על תחשיבים שערכה חברת אורבניקס, שמתמחה בתחום זה, ואושר על-ידי משרד הפנים".

המועצה הסבירה כי לפי החוק, על כל תושבי היישוב לשאת בעלות הכוללת של מערכת הביוב ביישוב, כאשר לדבריה, "ההשתתפות במימון הביב הציבורי נעשתה רק על-ידי תושבי שכונת ההרחבה, לגבי הביב הציבורי בשכונתם. בתשלום זה התחשבה המועצה, בכך שהפחיתה בגינו 30% מסכום היטל הביוב, לגבי מרכיב הביב הציבורי, שחויבו בו העוררים ששילמו את תשלום-העבר".

ליקויים בתחשיב

השופטת יעל קלוגמן קיבלה חלק מהותי מטענות חברי המושב נגד תקינות התעריף של היטל הביוב, לגבי מרכיב הביב הציבורי. בהכרעתה עמדה על אי-הדיוקים בחוות-הדעת שהוגשו מטעם המועצה האזורית, בעיקר בנוגע לחוות-דעתו של הכלכלן יוסי לסטר.

השופטת ציינה כי לגבי התחשיב של היטל הביוב, העיד לסטר כי בחן אותו רק באופן כללי. לדבריה, "מר לסטר נקט בחוות-דעתו גישה של התבוננות 'כללית', בלי 'לרדת לרזולוציות', ועל כן לא נתן מענה לאחדים מהליקויים הספציפיים בתחשיב, שרו"ח בוכניק הצביע עליהם".

לסיכום, קבעה השופטת, "בעקבות כך הגענו למסקנה כי תעריף זה הוא בלתי סביר באופן קיצוני, ויש לפסלו. על כן מבטל החלק של דרישות התשלום שמתייחסות לביב הציבורי".

בא-כוחם של חברי המושב, עו"ד ירון נדס, מסר: "מדובר בפסק דין תקדימי, הואיל ובית המשפט אינו נוטה להתערב בשיקול-דעתה של הרשות המינהלית, בטח כאשר זו מגובה בתחשיב מומחה כלכלי. בית המשפט שם ליבו לפגמים המהותיים שנפלו אצל עורכי התחשיב ופסל את החיוב - עניין שיש לו משמעות רחבה, בפרט כאשר יתר העררים שהגישו שאר חברי המועצה נדחו, והתושבים נדרשו לשאת במלוא החיוב".